

HẬN ĐỒ BÀN

Xuân Tiên

Moderato *Intro.*

Rừng hoang vu! Vui lấp bao nhiêu uất cảm
 Về kinh đô! Ngàn thốt voi uy hiếp quân

hận thù. Ngàn gió ru. Muôn tiếng vang trong tối tăm
 giặc thù. Thiên sóng xô. Muôn lớp quân Chiêm tiên như

mật mù. Vạc kêu xướng! Buồn nhắc đây bao lúc xưa
 tràn bờ. Tiệc liên hoan! Nhạc tấu vang trên xứ thiêng

quạt cường. Đàn dóm vung.
 Đồ Bàn. Dạ yến ban.

Như bóng ai trong lúc đêm trường về. Rừng
 Cung nữ dâng lên khúc ca "Về Chàm". Một

trầm cô tịch. Đèo cao thác sâu. Đồi hoang suối reo. Hang vắng cheo
 thời oanh liệt. Người dân nước Chiêm. Lũng ghi chiến công. Vang khắp non

leo. Ngàn muôn tiếng âm. Tháng năm buồn ngàn.... âm
 sông. Mộng kia dấu tan. Cuốn theo thời gian nhưng

thăm... hòa bài... hận vong quốc ca. Người xưa đâu?
hồn ngàn đời còn theo nước non. Người xưa đâu?

Mà tháp thiêng cao đứng như buồn rầu. Lầu các đâu?
Mỏ đáp cao nay đã sâu thành hào. Lầu các đâu?

Nay thấy chàng rừng xanh xanh một màu. Đồ Bàn miền
Nay thấy chàng rừng xanh xanh một màu.

Trung đường về đây... Máu như loang thấm chứa phai dấu xương trắng sâu vùi khi hồn căm... khó

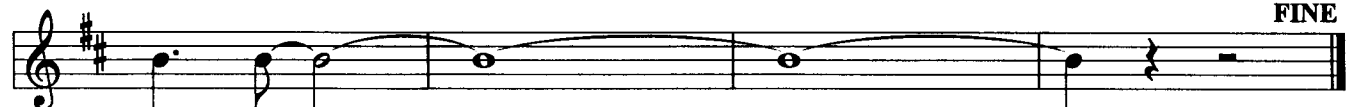
tan. Kia ngoài trùng dương đoàn thuyền ai? Nhấp nhô trên sóng xa xa tấp! Mỏ bóng Chiêm

thuyền Chế Bồng Nga... vượt khơi? (Về) Người xưa đâu?

Người xưa đâu? Người

xưa đâu?

FINE